

i Udvalget stillet Ændringsforslag om, at Jordvurderingen helt skulde udgaa, idet vi mente, at Resultatet vilde komme til at hvile paa et upaalideligt Grundlag; der var ikke Folk, som havde Tid eller Evne til at foretage en saadan Justering af Jorden, som var noget lignende som Matrikelen af 1844. Der blev fra mit Partis Side stillet Ændringsforslag om at holde Jordvurderingen udenfor; vi vilde gerne gaa med til en ny Vurdering til Ejendomsskyld, men vi vilde ikke have Jordvurderingen med. Forslaget kom til Afstemning her, og det blev forkastet. Paa Grund af den ringe Stemmeforskell blev der imidlertid foretaget Navneopraab; 28 Medlemmer stemte da imod Ændringsforslaget, og 23 Medlemmer stemte for det. Saaledes er Jordværdien altsaa kommet til Verden, og nu skal denne Jordvurdering, der kun var tænkt som et Forsøg, lægges til Grund for denne Revolution af det danske Landbrug. Jeg kan ikke anerkende Berettigelsen deraf. Det Grundlag, der tidligere har været benyttet som Skattegrundlag i Landbruget, Hartkornet, hvilket paa Matrikelen af 1844, og som Navnet antyder, er det netop lagt med Hensyntagen til de Ejendomme, hvor der avles „Hartkorn“, Byg, Hvede og Rug, de Sædarter, vi nu skal have fat i. Men hvorfor saa forlade det Grundlag, som er prøvet som udmærket godt? Det er ganske paalideligt for alle Kornjorders Vedkommende, og vi kunde fremdeles bruge det. Da vi behandlede Kornligningen af 1916, var der intet i Vejen; det ærede Medlem, som talte for det radikale Parti, var enig med mig i, at vi ikke burde gaa til Benyttelse af Jordværdien, men godt kunde blive ved det gamle Hartkorn. Nu indrømmer jeg, at Hartkornet har overlevet sig selv paa mange Egne; der er sket store Omvæltninger i Jylland, til Dels ogsaa paa Øerne, der er opdyrket store Arealer, baade Kær og navnlig Hede, i visse Egne er det ikke ualmindeligt, at man holder et halvt Hundrede Kreaturer og 5—6 Heste pr. Td. Hartkorn, og dér vilde man slippe lovlig let fra det. Endvidere er der store inddæmmede og udtørrede Arealer, hvor Hartkornet heller ikke er et paalideligt Grundlag. Men der vil intet være i Vejen for at foretage en Kombination af Jordværdien og Hartkornet. Hartkornet er det paalidelige gamle Grundlag; det bør være normgivende for, hvor meget der skal svares af en Ejendom overalt, hvor der ikke er sket saadanne store Forandringer, som jeg nu nævnede, men der vil intet være i Vejen for, naar Loven skal gennemføres,

at Sogneraadene, som sidder inde med lokal Viden, kunde, naar en Ejendom har mere end 10 pCt. af opdyrket, inddæmmed eller udtørret Areal, gaa over til at bruge Jordværdien. Det vil være uhyre let at lægge Ligningen paa et Grundlag som det her skitserede. Vi ved, hvor mange Tdr. Hartkorn der findes i Landet, og en Rationering af saadant noget som 24—25 Tdr. paa hver Td. Hartkorn vilde være normgivende for, hvad der skulde ydes. Det ærede Medlem, som talte for Venstre, sagde, at Landmændene skulde af med Halvdelen af Avlen. Ja, det vil det vel blive i Aar, og desværre — alle Ulykker slaar sig sammen — bliver Høsten lille. Normalt avler vi 21—22 Mill. Tdr. Korn, i Aar vil vi maaske komme til at nøjes med 18, saa det bliver omtrent Halvdelen, vi skal aflevere. I saa Fald vilde det retfærdigste være, at hver Landmand kom til at yde Halvdelen af sin Kornavl, men jeg erkender, at dette vil blive uhyre vanskeligt at praktisere. Imidlertid var der, som sagt, intet i Vejen for, at Hartkornet, kombineret med Jordværdien, kunde bruges som Grundlag.

Det vil ses, hvilke skæbnesvangre Følger det havde, at vi fik Jordværdien indført, nu staar vi med dette ulyksalige Barn og skal til at benytte det som voksent, og saa viser det sig, at det slet ikke kan passe de Klæder, vi skal klæde det i.

Det er de almindelige Bemærkninger, jeg vil gøre med Hensyn til Grundlaget. Dernæst vil jeg tillade mig at fremsætte nogle specielle Bemærkninger vedrørende selve Lovforslaget. Som allerede berørt af det ærede Medlem, der talte for Venstre, var der Mulighed for, at selve det store Tal, de 850,000 t, i nogen Grad kunde nedskrives. Jeg ser, at der i Folketinget er foretaget nogen Forbedring i saa Henseende, og jeg maa i det hele taget i høj Grad anerkende den Behandling, Folketinget har givet Lovforslaget; i mine Øjne er der foretaget en betydelig Forbedring. Men der maa tages Hensyn til alle Sider, og det er et stort Ansvar, man paatager sig her, hvis man atter nedskriver Ligningen med 100,000 t; dette Spørgsmaal bør derfor i det kommende Udvalg være Genstand for nærmere Prøvelse. Sikkert er det, at vi maa være meget varsomme med at komme under det Kvantum, som er fornødent til Menneskenes Ernæring og fremfor alt til Saasæd for næste Aar.

Det er en meget stor Forbedring, der er indført i Folketinget, at hver Mand nu er Herre over sin Saasæd og kan lægge